

ביאורים
נפלאים
כמהות
התקופה
דזמן
הגאולה

אחרית הימים

קטעים קצרים מיתוך הספר לקוטי תורה להאדמו"ר הזקן בעל התניא והשו"ע, מובאים באופן השווה לכל נפש, עם הרכבת הביאור ממקורות נוספים בתורת החסידות מותאם לתאריך והזמן. "טעמו וראו כי טוב הוי".

מדברי כבוד קדושת האדמו"ר הריי"ץ מליובאוויטש נ"ע בסעודת אחרון של פסח תש"ב:
"אחרון של פסח איז מאיר דער גילוי הארת משיח צדקנו"

"הפך ים ליבשה"

ביאר הענין ד"קריעת ים סוף", והוא התגלות האורות עליונים ד"העלם" שלמעלה מ"גילוי",
והוא ע"י התגלות הארה גדולה ועצומה בליל שביעי של פסח

(לקוטי תורה צו יד, ב)

בהתגלות ונראה לכל, מה שאין כן בהים הכל
מכוסה תחת המים. ובדוגמא זו הוא 'ים'
'ויבשה' דלמעלה שהם 'עלמא דאתכסייא'
'ועלמא דאתגלייא'.

מלכות דאצילות

[מלכות דאצילות - המחיה עולמות התחתונים - יש בה ב'
מדרגות הני"ל]

ביאור הענין, דהנה בחינת "מלכות" דעולם
האצילות [עולם האצילות הוא העולם דרכו
משפיע הקב"ה לנבראים, ונחלק עולם זה
לכמה בחינות הנקראים "ספירות", ובחינה
האחרונה שבו דרכה עובר השפע בפועל
לעולמות נקראת בשם "מלכות"] נקראת
'ארץ' (יבשה) ונקראת גם כן 'ים'.

ים ויבשה

[להבין הענין דקריעת ים סוף, יקדים ענין "ים ויבשה"
ברוחניות]

להבין הענין דקריעת ים סוף שמבחינת "ים"
נעשה "יבשה".

הנה כשם שיש 'ים' ו'יבשה' למטה בגשמיות
כמו כן יש בחינות 'ים' ו'יבשה' למעלה,
והן הנקראים "עלמא דאתכסייא" ו"עלמא
דאתגלייא"¹⁴ (עולם המכוסה ועולם הגלוי).

והענין הוא, דהנה לגבי ים ויבשה אמרו
חז"ל² "כל מה שיש ביבשה יש בים". אך
הפרש גדול הוא ביניהם, דביבשה הכל הוא

1. ראה זוהר ויצא קנה, תניא קדישא פרק כו, ועוד.
2. תלמוד ירושלמי שבת פ"ד ה"א.

עד שיחיה באמונה זו במשך כל השנה
כולה. זאת ועוד: סעודה זו נקבעת על מצה
שנקראת בזהר⁴ "מיכלא דמהימנותא", ואם
כן וודאי שמסגולת סעודה זו לחזק האמונה
בביאת המשיח באופן שנעשית מזון לנפש,
שמתאחד עמו והיו לאחדים ובל תמוט לנצח.

ד' כוסות

כ"ק האדמו"ר הרשב"ב מליובאוויטש הנהיג
לשתות בסעודת משיח ד' כוסות כבליל הסדר.
(מובא בספר היום יום):

"בשנת תרס"ו סעד כ"ק אדמו"ר הרשב"ב
מליובאוויטש נ"ע סעודת אחרון של פסח
ביחד עם התלמידים של ישיבתו הקדושה
"תומכי תמימים". וציווה לתת לכל תלמיד ד'
כוסות, ואמר: דאס איז סעודת משיח".

4. ח"ב מא, א.

בביאת המשיח אבל לפעמים רבות נשארת
אמונה זו "רחוקה" מן האדם, שהרי ממבט
שכל האנושי נראה לפעמים שביאת המשיח
רחוקה מן המציאות ח"ו... ובמילא, גם
בבוא יום סגולה של אחרון של פסח, אשר
בו מתעורר ניצוץ נשמת המשיח שבתוכנו,
יתכן שאמונה זו תישאר בבחינת "מקיף"
מבלי להשאיר רושם במשך הימים הבאים
עד שיחיה באמונה זו, שכל חייו יהיו חדורים
בציפיה בכליון עינים לביאת מלכא משיחא,
ובמילא מכוון את כל מעשיו להכין את עצמו
ואת כל העולם שיהיו ראויים לגאולה נצחית.

וזהו שהנהיג מורנו הבעש"ט נ"ע לערוך
סעודה ביום זה, וסגולת סעודה זו היא,
שהתעוררות ניצוץ נשמת משיח שבתוך
כל ישראל שבאחרון של פסח תוקבע
ותיחקק בנפש האדם בבחינת "מזון לנפש",

יחד עם משיח

ויהי רצון שבעמדתו בסעודת משיח באחרון
של פסח שחל בשבת ובפרשת שמני, שבוה
מודגש ביותר ענין הגאולה - תבוא הגאולה
האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בפועל
ממש, ותיכף ומיד ממש.

ובפשטות - שההמשך דסעודת משיח
בהתעודות זו יהיה ביחד עם משיח צדקנו, ועל
אחת כמה וכמה ברכת המזון שבסיום הסעודה
שתהיה ע"י דוד מלכא משיחא, כמאמר רז"ל
(בנוגע לסעודה דלעתיד לבוא) "לאחר שאוכלין
ושותין גותנין . . . כוס של ברכה לברך . . . אומר
לו דודו טול וברך, אומר להן אני אברך ולי

לע"נ הרה"ח ר' משה נחום ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר נלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן ה'תשע"א

למשפוחא מעניותיך

לתגובות הערות:
הודעת: 770.284.0749
קו קטורים 'לכשיפוח': 972799130745

לזכות הרב חנן וזוגתו רחל ומשפחתם שלג
לזכות ר' צבי מרדכי וזוגתו שלומית, ייי וזוגתו
מרים דבורה ויו"ח גורמן

• וזאת למודע •

לא כל הביאורים הובאו בשלימותם כפי שנאמרו ונדפסו ע"י כ"ק
אדמו"ר שליט"א מלך המשיח. וחלקם עובדו ע"י חברי המערכת - כן
שגם מי שאינו רגיל בסגנון שיחות-הקודש ומאמרי כ"ק אד"ש ויכל
להבין פשוטם של דברים. ייתכן שנפלו אי אילו טעויות בהבנת הדברים,
ושיאוות מי יבין, אשר על כן, מי שיתקשה בהבנת הדברים - מוטב
שיעייץ במקורי הדברים כפי שנסמנו בתחילת הביאור, ויונע לו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

והיינו כי בבחינת המלכות יש שתי מדרגות הנ"ל: האחד, הוא מה מה שמאיר ומתפשט ממנה לנבראים דעולמות שלמטה - כידוע שבחינת המלכות נמשכת ומתלבשת בעולמות התחתונים להחיותם, דעולמות אלו הם בחינת "עלמין דאתגלייא" [עולמות גלויים], כיון שנראים דבר נפרד ויש בפני עצמו [חוץ מהקב"ה - כביכול] - ומצד בחינה זו נקראת המלכות בשם "ארץ".

אך מדרגה הב' הוא מה שהמלכות [בשביל להמשיך הארה לנבראים התחתונים] מקבלת האור והשפע מהספירות שלפניה, ומתעלם תחלה אור זה בבחינת מלכות, וממנה יורד אחר כך השפע בעולמות. ולכן נקראת בחינה זו במלכות בשם 'ים', להיות, כמו שהים מכסה ומעלים מה שבתוכו, כמו כן בחינת מלכות מעלמת ומכסה על מדות העליונים דאצילות, ולכן נקראת בחינה זו דמלכות בשם "עלמא דאתכסייא" [עולם המכוסה].

הארה גדולה ועצומה

[בשביעי של פסח האיר הארה גדולה ועצומה המחברת ב']

בחינות הנ"ל]

וזהו ענין ליל שביעי של פסח, שהיה מאיר ומתגלה הארה גדולה ועצומה כזו שלמעלה מסדר ההשתלשלות [דהיינו אור כזה שלמעלה מלהאיר בעולמות, ומצדו יכול להיות החיבור ד"ים" ו"יבשה", דהיינו שהאור הנמצא במלכות דאצילות בהעלם יבוא לידי גילוי], והוא הארה מבחינת אין סוף ב"ה עצמו, שעולם האצילות (העליון) ועולם העשייה (התחתון) שוין ממש לפניו, וכן בחינות "עלמא דאתכסייא" ו"עלמא דאתגלייא" שוין ממש לפניו.

ולכן ע"י ירידה והמשכה מבחינה זו נמשך לשנות סדר ההשתלשלות לגמרי, שבחינת "עלמא דאתכסייא" נעשה ממש בבחינת גילוי כמו "עלמא דאתגלייא", שהעולם עצמו בא לידי גילוי.

וזהו ענין "קריעת ים סוף", דהיינו שבחינת מלכות דאצילות - שנקראת "ים סוף", שבה מתעלמים האורות דעולם האצילות, הרי ע"י הגילוי שהיה מאיר אז, נעשה ההעלם לבחינת גילוי ויבשה ממש.

הגילוי דמשיח

נתבאר לעיל העילוי דשביעי של פסח שמאיר אז התגלות גדולה ועצומה. לקמן יבאר בפרטיות הענין דהגאולה בשביעי ובפרט שמיני של פסח, שאז מאיר גילוי הארת משיח צדקנו.

(משיחת ה'דבר מלכות' שבת אחרון של פסח ה'תנש"א)

שמיני של פסח

יש לבאר הדגשת ענין הגאולה באחרון של פסח:

נוסף לכך שחג הפסח בכללותו הוא התחלה ושורש³ לכל עניני הגאולה, עד לגאולה

א. אחרון של פסח הוא יום שמיני דפסח, וידוע שמספר שמונה קשור עם ענין הגאולה, כמאמר רז"ל⁶ "כינור . . של ימות המשיח שמונה נימין".

ב. באחרון של פסח מפטירין בעניני של משיח - "ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה", ושאר הפסוקים שלאחרי זה בתיאור מעלותיו של המשיח: "ונחה עליו רוח ה' וגו' והריחו ביראת ה' וגו"⁸, ובתיאור מצב העולם בימות המשיח: "וגר⁹ זאב עם כבש וגו'".

6. ערכין יג, ב.
7. ישעי' יא, א.
8. ישעי' כג, ב.
9. שם ו, א.

ג. באחרון של פסח (לאחרי מנחה) אוכלים סעודת משיח (כולל גם שתיית ד' כוסות שהם כנגד ד' לשונות של גאולה¹⁰), כמנהג¹¹ הבעש"ט שנתגלה ונתפרסם ע"י כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע (בישיבת תומכי תמימים), ונתפרש ביותר ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, עד שבדורנו זה נעשה מנהג פשוט והולך ומתפשט אצל רבים מבני"י (ועד לכל אשר בשם ישראל יכונה¹²) בכל תפוצות ישראל.

10. ירושלמי פסחים פ"ה ה"א. ועוד.
11. "היום יום" כ"ב ניסן, אחרון של פסח. ובכ"מ.
12. ל' הכתוב - "ישעי' מוד, ה. וראה לקו"ש ח"ח ס"ע 329 ואילך. וש"נ.

הוספה - ענינה של סעודת משיח

שהגבגב קורא להקב"ה שיסייעו בגניבתו אינו רק מן השפה ולחוץ שהרגילו לקרוא לד', אלא קריאה זו באה מאמונה אמיתית שלו שהצלחתו בהגניבה תלויה בסייעתא דשמיא, אלא למרות שהגבגב מאמין באמת בהקב"ה מכל מקום אין אמונה זו פועלת עליו להטיב את דרכיו ולהפסיק הגניבה.

וזהו פירוש הכתוב² "ורעה אמונה", שעל האדם לעבוד עם עצמו שאמונתו בד' תיעשה בבחינת מזון לנפשו, דכשם שמזון גשמי נעשה דם ובשר כבשרו, כך צריכה האמונה בד' להעשות מזון אצלו, שיחיה באמונה זו, וכמו שנאמר³ ו"צדיק באמונתו יחיה", שהאדם צריך לחיות באמונה זו עד שכל מעשיו ודיבוריו ומחשבותיו יהיו מתאימים לאמונה זו.

וככה ממש הוא בענין האמונה בביאת המשיח. אמת שכל ישראל מאמינים

תקנת הבעל שם טוב הקדוש

דער בעל שם טוב האָט גערופן די סעודה פון אחרון של פסח "משיח'ס סעודה" . . . ביי דער דאָזיגער סעודה איז געווען דער מנהג, אַז די טיר איז געווען אָפּען פּאַר אַלעמען, און אַלע די וועלכע האָבן זיך געפונען אין בעש"ט'ס הויז האָבן טועם געווען פון די אחש"פ סעודה.

(כתר שם טוב' הוספות עמ' רמח)

ביאור על כך שהתקין מורינו הבעש"ט סעודת משיח

ע"פ שיחותיו של כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש שליט"א מלך המשיח

מבואר בכמה מאמרי חסידות⁴ שתכונת האמונה היא, שביכולתה להשאר בבחינת "מקיף", היינו שלא תהיה לה השפעה ופעולה במעשי האדם בחיי יום יום. וכמאמר "גנבא אפום מחתרתא רחמנא קריא", דזה

2. תהילים לו, ג.
3. חבקוק ב, ד.

1. ראה למשל מאמר ואתה תצוה תשמ"א, ועוד.

4. מיכה ז, טו.

5. ראה גם לקו"ש ימים אחרונים של פסח שנה זו ס"ה.

3. ראה ד"ה כימי צאתך תש"ח רפ"ב.